

POHJOISMAIDEN NEUVOSTON ELOKUVAPALKINTO 2016, KANSALLISTEN PALKINTOLAUTAKUNTIEN PERUSTELUT (KAIKKI EHDOKKAAT):

TANSKA

Alkuperäisnimi: Under sandet

Englanninkielinen nimi: Land of Mine

Ohjaaja: Martin Zandvliet

Mukaansatempaavan kehitystarinan kertominen on vaikeaa jo sinänsä. Vielä vaikeampaa on kuvata historiaa tavalla, joka antaa meille tunteen aidosta läsnäolosta. Aivan oma lukunsa on kuitenkin se, jos samalla uskaltaa sohia kansakunnan pahimpia kipupisteitä. Martin Zandvlietin *Land of Mine* selviytyy leikiten kaikista kolmesta haasteesta. Tämän takaa lähes sietämättömän tiivistunnelmainen kuvaus saksalaisista teinisotilaista, jotka pakotettiin raivaamaan miinoja Jyllannin länsirannikolta toisen maailmansodan jälkeen. *Land of Mine* tekee lähtemättömän vaikutuksen omaan ihmiskuvaan ja kansallistunteeseen.

Palkintolautakunta: Per Juul Carlsen, Jacob Wendt, Eva Novrup Redvall

SUOMI

Alkuperäisnimi: Hymyilevä mies

Englanninkielinen nimi: The Happiest Day in the Life of Olli Mäki

Ohjaaja: Juho Kuosmanen

Haluatko maailmanmestariksi vai oman elämäsi sankariksi? *Hymyilevä mies* on päällisin puolin periodielokuva, jonka päähenkilöllä on esikuva elävässä elämässä. Pohjimmiltaan elokuva käsittelee kuitenkin ikiaikaista kysymystä: valitako rakkaus vai menestys?

Pitkän elokuvan ohjaajana debytoiva Juho Kuosmanen kuljettaa draamaansa varmoin ottein. Elokuvan herkullisen lakoninen huumori ja Jani-Petteri Passin sykehdyttävän mustavalkokuvauksen luoma patina tehostavat kautta linjan erinomaisia roolisuorituksia.

Palkintolautakunta: Jaana Puskala, Outi Heiskanen, Harri Römpötti

ISLANTI

Alkuperäisnimi: Prestir

Englanninkielinen nimi: Sparrows

Ohjaaja: Rúnar Rúnarsson

Prestir on kasvukertomus teini-ikäisestä Arista, jonka elämä menee raiteiltaan pojan äidin päätettyä muuttaa aviomiehineen ulkomaille. Ari joutuu lähtemään Reykjavikista ja palaamaan lapsuudenkotiinsa Länsivuonoille. Siellä asuu Arin alkoholisoitunut isä, jota poika ei ole nähnyt vuosikausiin. Elokuva tarkastelee aikuistumista monelta kantilta, etenkin hylätyn lapsen isä–poika-suhteen näkökulmasta. Lisäksi kuvataan Arin vuorovaikutusta naisten kanssa, ja tarinan keskiössä on suhde lapsuudenystävä Láraan.

Ohjaaja Rúnar Rúnarsson on kehittänyt hyvin omaleimaisen tyylin, jossa hän havainnoi tarkkanäköisesti perinteisen islantilaisen kulttuurin ja estetiikan kohtaamista nykyajan kanssa ja rinnastaa sen usein vanhenemisen vaikeuteen. *prestirissä* näitä teemoja korostavat Arin ristiriitaiset kokemukset vanhasta ja uudesta elämästään, perinteisten arvojen mureneminen ja kasvun edellyttämät kovat kompromissit.

Sophia Olssonin upeasta kuvauksesta välittyy Länsivuonojen karujen vuoristomaisemien eristyisyys, mutta samalla hänen visionsa korostaa niiden kykyä tarjota lohdutusta.

Palkintolautakunta: Hilmar Oddsson, Börkur Gunnarsson, Helga Þórey Jónsdóttir

NORJA

Alkuperäisnimi: **Louder Than Bombs**

Englanninkielinen nimi: **Louder Than Bombs**

Ohjaaja: Joachim Trier

Joachim Trierin *Louder Than Bombs* tarkastelee surun ilmentymistä isän ja hänen kahden poikansa suhteessa kolme vuotta äidin kuoleman jälkeen. Jäljellä on pieni perhe, jonka jäsenillä on rakastavat mutta vaikeat keskinäiset suhteet. Miehet pyrkivät lähentymään ja puhumaan yhdessä ikävästään ja omasta elämästään. Trier ja hänen vakiokäsikirjoittajansa Eskil Vogt kuvaavat aihetta tyylikkäästi hyödyntäen soljuvan orgaanista ja omaperäistä elokuvakieltä, joka heijastelee roolihahmojen tunnetilojen vaihteluita. Trier osoittaa välittävänsä elokuvansa ihmisistä. Keskiöön nousevat muistot, kaipuu ja ikävä, jotka kuollut nainen jätti jälkeensä.

Palkintolautakunta: Silje Riise Næss, Kalle Løchen, Britt Sørensen

RUOTSI

Alkuperäisnimi: **Efterskalv**

Englanninkielinen nimi: **The Here After**

Ohjaaja: Magnus von Horn

Magnus von Hornin *Efterskalv* on klassisia moraalikysymyksiä käsittelevä ajaton elokuva, jonka yllättävät kerrontaratkaisut haastavat katsojan.

Krzysztof Kieślowskin ”käskyelokuvien” tavoin se kertoo panoksia säästellen väkivallan mekanismeista ja arkisista vaikutuksista ja taltioi kameralla paitsi autioita maisemia myös ihmisten suurta sisäistä autiutta. Elokuvan vähäeleinen kuvailmaisu myötäilee tarinaa, jossa vaikenemisesta tulee yhtä painokasta kuin niukasta dialogista. Isän ja pojan herkkävireisesti kuvattu vuorovaikutus auttaa niin ikään tekemään *Efterskalvista* harvinaisen kypsän esikoisen, joka tuntuu jo nyt klassikolta.

Palkintolautakunta: Jannike Åhlund, Jon Asp, Kristina Börjeson